

Sztuki wizualne w teatrze i operze
Młoda Polska
Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

TEMAT

SZTUKI WIZUALNE W TEATRZE I OPERZE – W KONTEKŚCIE SZTUKI OKRESU MŁODEJ POLSKI ORAZ TWÓRCZOŚCI LUDOMIRA RÓŻYCKIEGO

CELE LEKCJI

1. Poznawcze:

- Przybliżenie uczniom okresu Młodej Polski w sztuce wizualnej.
- Zapoznanie uczniów z twórczością Ludomira Różyckiego i jego znaczeniem dla opery polskiej.
- Omówienie wpływu epoki Młodej Polski na scenografię teatralną i operową

2. Umiejęnościowe:

- Rozwijanie umiejętności analizy dzieł sztuki z okresu Młodej Polski.
- Ćwiczenie kreatywności i umiejętności projektowych podczas tworzenia miniatur scenograficznych.

3. Wychowawcze:

- Rozbudzenie zainteresowania sztuką i dziedzictwem kulturowym Polski.
 - Praca w grupach i rozwijanie współpracy oraz komunikacji.
-

METODY

- Metoda rozmowy kierowanej i dyskusji (wprowadzenie, omówienie epoki i twórczości Różyckiego).
 - Metoda problemowa (analiza wybranych dzieł sztuki i wyciąganie wniosków)
 - Metoda warsztatowa (zajęcia praktyczne tworzenia miniatur scenografii).
-

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- Reprodukcje dzieł Młodej Polski (malarstwo, plakaty, scenografie).
 - Nagrania fragmentów oper „Pan Twardowski” i „Meduza” Ludomira Różyckiego.
 - Materiały plastyczne: kartony, farby, bibuła, materiały dekoracyjne, nożyczki, kleje.
 - Drukowane zdjęcia scenografii z wybranych spektakli Opery Śląskiej.
-

PRZEWIDYWANY CZAS ZAJĘĆ

2 x 45 minut

Sztuki wizualne w teatrze i operze

Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

PROPONOWANY SCENARIUSZ ZAJĘĆ

1. Wprowadzenie (15 minut)

- Nauczyciel zaczyna od krótkiego wprowadzenia do epoki Młodej Polski – omawia, czym charakteryzowała się sztuka tej epoki: fascynacja symbolizmem, tematyką narodową, naturą oraz światem wyobraźni.

- Prezentacja sylwetki Ludomira Różyckiego: omówienie najważniejszych dzieł, szczególnie opery „Pan Twardowski”, która symbolizuje ducha epoki.

- Prezentacja fragmentów muzycznych z „Pana Twardowskiego” oraz reprodukcji dzieł malarskich z epoki Młodej Polski. Nauczyciel pyta uczniów o ich pierwsze wrażenia i interpretacje obrazów.

2. Historia scenografii i jej rola w teatrze i operze (15 minut)

- Nauczyciel opowiada o historii scenografii – od prostych aranżacji w starożytnym teatrze po pełne rozmachu dekoracje renesansowe i współczesne.

- Nauczyciel wyjaśnia, czym jest scenografia i jak wpływa na odbiór spektaklu. Omawia przykłady historycznych scenografii z Opery Śląskiej i jej roli w budowaniu atmosfery.

- Analiza jednej z przykładowych scenografii (np. historycznej lub inspirowanej Młodą Polską). Nauczyciel pokazuje zdjęcie i wspólnie z uczniami omawia jej elementy (kolory, struktury, symbolika).

- Nauczyciel tłumaczy, jakie elementy powinny zawierać dobre projekty scenograficzne, i jak można je dostosować do miniatur.

- Uczniowie dyskutują, jakie emocje wywołują u nich scenografie, i jakie elementy sztuki wizualnej można by zastosować, aby wzmocnić przekaz.

3. Praca praktyczna – Tworzenie miniatur scenografii (40 minut)

- Podział na grupy. Każda grupa wybiera temat z repertuaru Opery Śląskiej, np. „Pan Twardowski” Ludomira Różyckiego lub inny klasyczny spektakl operowy.

- Uczniowie planują miniaturę scenograficzną, inspirowaną omawianą stylistyką Młodej Polski – symbolizmem, naturalizmem, kolorystyką.

- Każda grupa tworzy miniaturę scenografii, wykorzystując dostępne materiały plastyczne. Nauczyciel przechodzi między grupami, pomaga i doradza.

MATERIAŁY DO PRACY

- Każda grupa otrzymuje kartony do zbudowania bazy sceny oraz materiały do dekoracji, tak aby uczniowie mogli stworzyć miniaturę, trójwymiarową scenografię.

4. Prezentacja prac i omówienie (15 minut)

- Każda grupa przedstawia swoją miniaturę, opowiadając o wybranej inspiracji, symbolice i użytych elementach.

- Nauczyciel wraz z uczniami omawia miniatury, podkreślając nawiązania do epoki Młodej Polski oraz estetyki charakterystycznej dla scenografii operowej.

- Uczniowie mogą komentować nawzajem swoje prace i wymieniać się spostrzeżeniami na temat procesu tworzenia.

Sztuki wizualne w teatrze i operze

Scenariusz zajęć z uczniami szkoły ponadpodstawowej

5. Podsumowanie i refleksja (5 minut)

- Nauczyciel podsumowuje lekcję, podkreślając znaczenie renesansu i twórczości Leonarda da Vinci dla rozwoju sztuki scenograficznej.
- Uczniowie dzielą się swoimi wrażeniami z tworzenia scenografii i tym, co odkryli na temat łączenia elementów wizualnych i teatralnych.

